

آلدولاز چیست

مقدمه - اول بار در تابستان سال ۱۹۴۳ بود که از ازایه گیری آنزیم آلدولاز (Aldolase) در بخش طبی ۳ بیمارستان پهلوی شروع گردید. و قسمتی از این کارد ریمارستان وزیری دنبال شد** و در نتیجه تعدادی مرضهای مبتلا به موسکوارد یستروفی و عوارض کبدی مطالعه شدن دولی چون دستگاه الکتروفوتومتر آن بیمارستان باندازه کافی حساس نبود ارزش این آزمایش تا اندمازی محدودیت داشت واما در بخش طبی ۳ قسمت اعظم کار در طی یکسال گذشته صورت گرفته وسائل کار سا درین مدت با دستگاه الکتروفوتومتر (زايس) بخش تحقیقات پزشکی ** و اینکه مدتی است که با دستگاه اسپکتروفوتومتر بکمن (Beckman) صورت می‌گیرد.

تعاریف : آلدولاز یک آنزیم گلیکوزیتیک است که عملش عبارت از اینست که فروکتوز ۱-دیفسفات (F.D.P) را تجزیه می‌کند به دوتریوز معنی گلیسرآلدهید فسفات و دی‌هیدروکسی استن فسفات.

اما فروکتوز ۶-دیفسفات (F.D.P) از کجا می‌آید؟ در سیکل متابولیسم گلوکنаз تجزیه گلیکوژن پیدا می‌شود به ترتیبی که در شمای زیر نمودار شده است.

آنژیم آلدولاز در تمام سلولهای بدن وجود دارد ولی مقدار آن در بعضی ازاندام بیشتر است ولذا تغییرات این آنزیم وقتی درخون خیلی زیاد باشد معروف پاتولوژی آن اندام است "شلا" عضلات بخطاط بدن مملو از آلدولاز است بعد عضله قلب است - کبد مقدار کمتری آلدولاز دارد ولی در مقابل آلدولاز نوع دیگری در کبد هست که توضیح داده میشود.

آلدولاز یک آنزیم است که در پروتوبلاسم سلول وجود دارد و در داخل میتوکندریها نیست بعضی از آنزیمهای در میتوکندریها وجود دارند و بعضی هم در میتوکندری و هم در پروتوبلاسم سلول .

آلدولاز مورد بحث ما روی F.D.P یعنی فروکتوز ۱-۶ دیفسفات اثر میکند و روی فروکتوز شش فسفات یافروکتوز یک فسفات اثربنداز و لی آلدولاز دیگری در کبد وجود دارد با اسم آلدولاز F-I-P (فروکتوز یک فسفات) که یا روی F-I-P و یا روی F-I-6-DP یعنی همان F.D.P اثر میکند .

اثر آلدولازها روی F-I-P منجر به تشکیل دی هیدروکسی استن فسفات و گلیسرآلدئید فسفات میشود .

بنظرمیرسد که اندازه گیری آنزیم آلدولاز ثانوی از روی تأثیری که روی دوساده مذکور در فوق میکند بتواند راهنمائی برای تعیین مقدار آن در امراض کبدی باشد .

البته آلدولاز اول یعنی آلدولازی که روی F-I-6DP اثر میکند مقدار اثربنداز صد برابر اثربنداز F-I-P دارد درحالی که آلدولاز ثانوی یعنی آلدولاز کبدی روی هردوساده بطور سساوی اندازد . درآزمایشگاه ، از اثر آلدولاز کبدی روی F-I-6DP استفاده میکنیم .

متند آزمایش : اساس آزمایش روی اینست که ما ماده مورد تأثیر یعنی باصطلاح سابستریت (Substrate) را میگیریم و بعد سرمی را که میخواهیم آلدولازش تعیین شود بروی این ماده میریزیم درنتیجه سابستریت ، یعنی (F.D.P) تبدیل میشود به دوتا تریپوز (دی - هیدروکسی استن فسفات و گلیسرآلدئید فسفات) وبعد مقدار این دوتریپوزرا اندازه گیری میکنیم تعیین مقدار دوتریپوز اول از روی مقدار P آنها بوده ولی حالا بالاخانه کردن هیدرزازن که عمل آنزیمهای دیگر را متوقف میکند و تشکیل ۲-۴ دی نیتروفیل هیدرزازن میباشد تغییر رنگی حاصل میشود که بالکتروفوتومتر اندازه گیری میگردد .

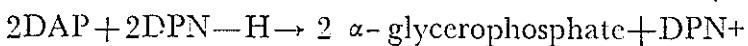
در متاداپتکتروفوتومتری ماماتکی بفرمول ذیل هستیم .

$$\text{FDP} \rightleftharpoons \text{GAP} + \text{DAP}$$

این راکسیمیون بوسیله آلدولاز کاتالیزه می‌شود ولی خود تریوزها هم بیکدیگر تبدیل نمی‌شوند یعنی.

GAP \rightleftharpoons DAP

و این عمل بوسیله آنزیمی با اسم تریوز فسفات ایزو-براز (TIM) کاتالیزه می‌شود و ما در آزمایش با اندازه کافی TIM وارد می‌کنیم که این عمل تبدیل بعد کافی انجام شود و همه تبدیل به DAP شود. بعد DAP را بوسیله ماده‌ای که هیدروژن بدهد احیاء می‌کنیم یعنی بوسیله DPN-H (دی‌فسنوپیریدین نوکلئوتید احیاء شده) و در نتیجه فرمول کلی زیرا داریم:

DNP - H که هیدروژن خود را از دست داده مقدارش کمتر می‌شود و قسمتی از آن تبدیل به DPN شده است و در نتیجه از روی تغییررنگ حاصله معلوم می‌شود چقدر مصرف شده که این مقدار مناسب با مقدار FDP تجزیه شده و آنهم مناسب با مقدار فعالیت آنزیم آلدولاز است این متدهای U-V test نامیده می‌شود که با دستگاه‌های اسپکتروفوتومتر دقیق و بزرگ اندازه گیری می‌شود.

این متدرایاً اقبالاً بکار می‌بردیم و اکنون متدهایی را انتخاب کرده‌ایم که زمان بیشتری می‌گیرد ولی مناسب با دستگاه اسپکتروفوتومتر بخش طبی است که با اسم Aldolase Color test نامیده می‌شود.

فقط سرم تازه غیرهمولیز بکار بیرون و دولوله آزمایش انتخاب می‌کنیم:

لوله بلازنک

2^{cc}	4^{cc}	FDP
—	1^{cc}	سرم

بعد از مخلوط دردن درین ماری 37°C گذشته و بعد از یک ساعت اسیدتری کاراستیک 0.1% می‌افزاییم.

3^{cc}	4^{cc}	سرم
1^{cc}	—	اسیدتری کاراستیک 0.1%

و سپس سانتریفوژ کرده و از محلول فوق سانتریفوژ هر دولوله را بیکسان عمل می‌کنیم. فیلتر فیلتر 1^{cc} نرمال 1^{cc} سود هر خرد 5% .

مدت ده دقیقه در هوای اطاق گذاشته و بعد اضافه میکنیم:

۱۰۰

کوبوژن

و بعد هردو لوله را در بن، ااری 37° گذاشته و بعداز ده دقیقه با سود سحرق حجم هریک را به 100 ml میرسانیم و پس از ده دقیقه دانسیت دانسیت اپتیک محلول را در طول موج 535 nm $500.0 - 535\text{ nm}$ میخوانیم - باید سلول 1 cm^3 بکار برد.

عدد قرائت شده را در ضرب 37 (از روی منحنی قبل) حساب شده است (ضرب بیکنیم) و مقدار واحد آلدولاز بدست می آید. مقدار طبیعی $8-3$ واحد برونز (Bruns) است .

۳- اهمیت آلدولاز از نظر بالینی:

اغلب آنزیمهای معمول در کلینیک آنزیمهای داخل پروتولاسمیک هستند مثل آلدولاز S.G.O.T و S.G.P.T و I.C.D.H و L.D.H خون آزاد میشوند ولذا اسراف هر عضوی باید قاعدهً مقدار آنزیم هارا بالا برد ولی مطالعات بالینی و آماری نشان داده است که با وجود حقیقت مذکور هر آنزیمی در یک مرض خاصی بیشتر از اسراف دیگر و یا آنزیمهای دیگر بالا میروند مثلاً S.G.O.T در نکروز میوکارد و S.G.P.T در نکرز کبد و L.D.H در نکرز میوکارد ولی دیرتر و کمتر از S.G.O.T بالا میروند.

آلدولاز در حقیقت آنزیمی است از نظر بالینی مخصوص به عضلات مخطط و بطور اختصاصی در موسکولود استروفیها بالا میروند و همین مرض ترانس اسیناز ولاکتیک دهیدروزناز هم بالا میروند اما نه بآن بیزانی که آلدولاز کسب شخصیت در این مرض کرده است.

ذیلاً اسرافی که آلدولاز در آن تغییر میکند بیان میشود:

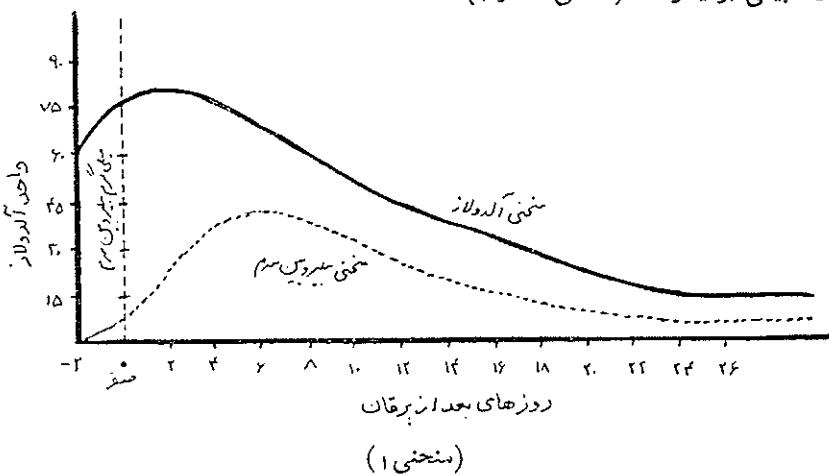
۱- موسکولود استروفیهای پیش رونده:

مقدار آلدولاز خیلی بالا میرود $700.0 - 1000$ واحد و بالاتر و گاهی در فرمهای غیرفعال مرضی کمتر. آنزیم های دیگر مثل S.G.O.T و S.G.P.T و L.D.H هم افزایش می باند ولی جان کلام اینجا است که در امراض دیگر عضله مثل میوپاتی های مختلفه - پولیویولیت - آتروفیهای نوروزنیک که کراتینوری زیاد در آنها دیده میشود آلدولاز تغییری نمی کند اما در موسکولود استروفیها بخصوص نوع پسودو هیپرتروفیک دوشن زیاد میشود و بیزان آن درخون معرف فعالیت مرض است و هرچه مرض پیشرفتیه و وزمن ترشود مقدار آنزیم کمتر میشود .

۲- هپاتیت ها

مثل آنزیمهای دیگر بالا میرود در حدود $1700.0 - 10000$ واحد در ساحل اولیه هپاتیت حتی قبل از بروز یرقان بالا میرود و منحنی صعود و سقوط آن مثل ترانس اسیناز است که در طی $3-2$ هفته

الحال طبیعی بررسیگردد. (منحنی شماره ۱)

در امراض دیگر کبد مثل سیروز پاپرقان انسدادی آلدولاز بالا نمی‌رود، اگر هم افزایش یابد مختصر است و دلالت بر نکروز ثانوی دارد و بنا بر این یک تست تشخیصی ممکنست بکار رود ولی لازم است در سراح اولیه پررقان بکار رود. این قسمت در بخش طبی ۳ تحت مطالعه و تحقیق است*** که قسمتی از آن در این مقاله منتشر خواهد شد.

۳- امراض قلبی:

در انفارکتوس میوکارد آلدولاز بالا می‌رود و بنظر نمیرسد از اینجهت رجحانی برترانس آمیناز داشته باشد در امراض دیگر قلبی ممکنست تعییراتی یافند که نتیجه این تغییرات که تحت مطالعه و تحقیق بیخش طبی ۳ توسط نویسنده است بزودی انتشار خواهد یافت.

۴- امراض بددهنیم:

ممکنست بعلت نکروز تومور یا خایعات دئنراتیو انساج دیگر با وجود سلول سرطانی سرم آلدولاز بالا رود و دیده اند که آلدولاز خون و ریدي تومور از خون شریانی بیشتر است. در بعضی لوسی ها و انمی های همولیتیک شدید افزایش می یابد. در متاستازهای کبدی آلدولاز بالا می‌رود. در سلطان پرستات نیز بالا می‌رود.

۵- متفرقه:

در چند مریض دیابتیک بدون عوارض داخلی آلدولاز بالا بود. در پانکراتیت حاد افزایش می یابد.

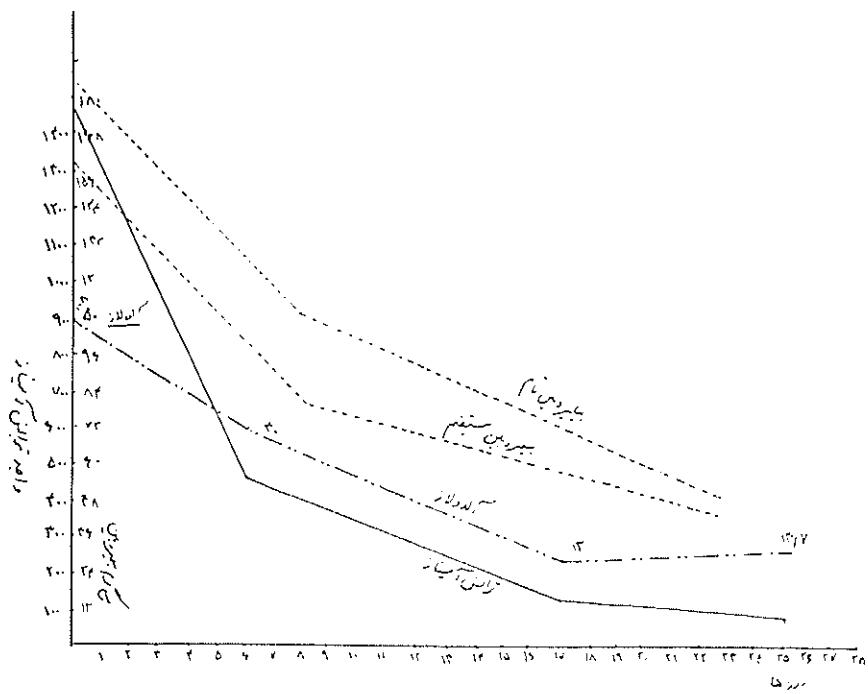
اینکه آمار آلدولاز در مریضهای مختلفه ای که در طی مطالعه ما درباره امراض مختلفه که شامل هپاتیت و رماتیسم حاد مختمل است انجام شده در جدول صفحات بعدی خلاصه می‌شود.

@@ خانم ص. باقری اثربن بخش طبی ۳ که درین قسمت کار می‌کنند در تکنیک آزمایشگاهی با نگارنده همکاری داشته‌اند

بحث و نتیجه

بطوری که از جدول بررسی آید ر تمام سواردی که در بحث آلدولاز گذشت، آلدولازد رمپیضاهاي مطالعه شده مابالا رفته است. در مرضای مبتلا به موسکولودیستروفی که آنزیم بالارفته است در یك مورد یعنی سریش (۲) که برادر (۱) است و از نظر بالینی سالم بود هماشاهده کردیم که آلدولاز وی کمی بالاتراز طبیعی است (۴ واحد - حد بالای طبیعی با دستگاه بیمارستان وزیری ۳ واحد بود) که شاید حامل ژن نهفته موسکولودیستروفی بوده است.

در مورد هپاتیت‌ها آلدولاز خیلی بالا می‌رود و در موارد مختلفه این مرض و در کماهای هپاتیک بعات هپاتیت بقدار آلدولاز بالا بوده است.

(منحنی ۲)

منحنی شماره ۲- منحنی‌های بیالیر و بین - ترانس آمیناز - آلدولاز، در سریش تخته طبی ۳- شکر علی محمد مبتلا به هپاتیت - در ستون عمودی هر درجه تقسیم‌بندی معادل است با ۱ میلی گرم بیالیر و بین صد واحد ترانس آمیناز و پنج واحد آلدولاز

دریقانهای انسدادی بخصوص در شروع انسداد (خارج کبدی) آلدولاز یا طبیعی یا سختصری بالا می‌رود و ایند است با تکمیل آمار و تحقیقات بخش نتیجه قطعی واژش این تست

معلوم شود ولی فعلاً ما از دادن نظرقطعی درباره این تست برای تشخیص افتراقی ایکترها خودداری میکنیم. مریضهای ۳۱۴۱۰۵۰

در مورد مریض ۲ که مبتلا به هپاتیت بوده است، مقدار آلدولاز در هفته های مختلف اندازه گیری شد میتوانی سقوط آنزیم با ترانس آمیناز که در همین آزمایشگاه اندازه گیری شد مطابقت دارد در این مورد سقوط آلدولاز کند تراز ترانس آمیناز است و با بیلیروبین توتال خون هم مطابقت دارد. موقعی که آسیت دریمار تولید شد ترانس آسیناز کا هشنه یافته بود یعنی از ۱۳.۱ واحد قبلی به ۸۷ واحد تنزل یافته بود ولی آلدولاز از ۱۲ واحد قبلی به ۱۳/۷ واحد افزایش یافته است. از این رو گفته شده است که آلدولاز از روش پرونوستیکی بیشتری در اراضی کبدی دارد. (منحنی شماره ۲)

در رسانیم حاد منصلی بدون عارضه قلبی آلدولاز افزایش نمی یابد. در یک مورد دیابت بدون عوارض عمومی یا عضلانی مقدار آلدولاز بوده است.

* آزمایش آلدولاز در بیمارستان وزیری در موقع مأموریت موقتی اینجانب در بخش داخلی پاساژ داده و همراه جناب آقای دکتر مظاہر تعقیب شد ولی مرزدقت دستگاه الکترونیکی موجود در آن بیمارستان کم بود.

** لازم است در اینجا از جناب آقای دکتر آرمین که اجازه دادند نویسنده در آزمایشگاه تحقیقات پژوهشگی کارکنم واژ سائل آن آزمایشگاه استفاده کامل نمایم و همچنین از راهنماییها و کمکهای علمی که جناب آقای دکتر تغییری نسبت به کار آنزیمهای فرموده اند و همچنین از مساعدتها و تشویقهای مؤثری که جناب آقای دکتر متعهدی فرموده اند بدینوسیله تشکر و سپاسگزاری نمایم.

Réferences

- 1) Walton (1960), B. M. J. ii. 1276.
- 2) Wilkinson (1962) in introduction to Enzymatology.
- 3) Aronson, Am. J. Med. Sc. (1956) 38,: 232
- 4) Walton (1964) Lancet I, 447.
- 5) Dreyfus et al (1961). Proceeding of second international congress of human genetics
- 6) Method of Enzym Analysis. 1963, By. H. U. Bergmeyer.
- 7) Biochemical Disorders in Human Disease by Thompson and King (1964).

خون منی. او ره خون ۳۹٪ / . گرم در لیتر، زمان سیلان ۲ دقیقه و ۳ ثانیه، زمان انتقاد ۳ دقیقه و ۹ صدم ثانیه، کلسیم خون ۱۰۰ میلیگرم در لیتر، فسفرخون ۲۸ میلیگرم در لیتر، فسفاتاز قلبی ایشان ۷ واحد بود انسکی، کلسیترول خون ۶۵ گرم در لیتر.

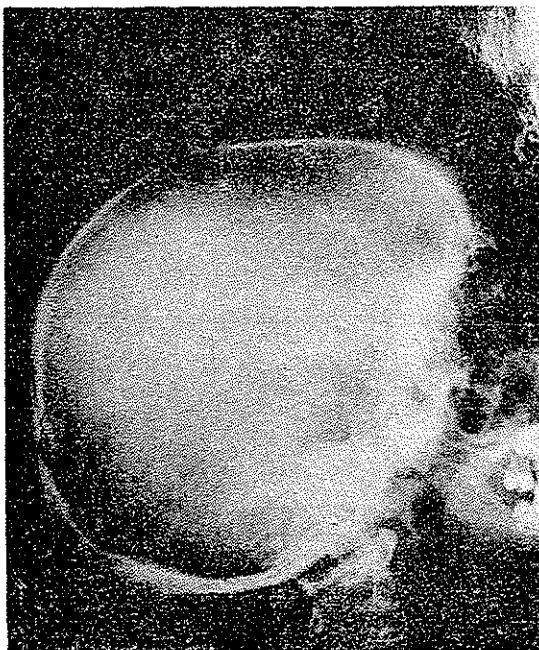
تجزیه ادرار - آزمایش ادرار طبیعی بود.

تجزیه آب نخاع - درآب نخاع قند چهل و پنج سانتیگرم در لیتر، آلبومین ۱۲٪ / . گرم

در لیتر، کلرور ۲٪ / گرم در لیتر، تعداد لنفوسيت ۳ و گلبول قرمز ۱ عدد در هر میلی‌لیتر مکعب واکنش پنزوئن کلروئید ال طبیعی بود.

رادیو گرافی - رادیو گرافی جمجمه طبیعی بود. نکته جالب اینکه برخلاف معمول که

در این بیماری کانونهای آهکی ملاحظه می‌شود نزد بیمار با به وجوده کانون کالسیفیکاسیون وجود نداشت. (شکل ۲)

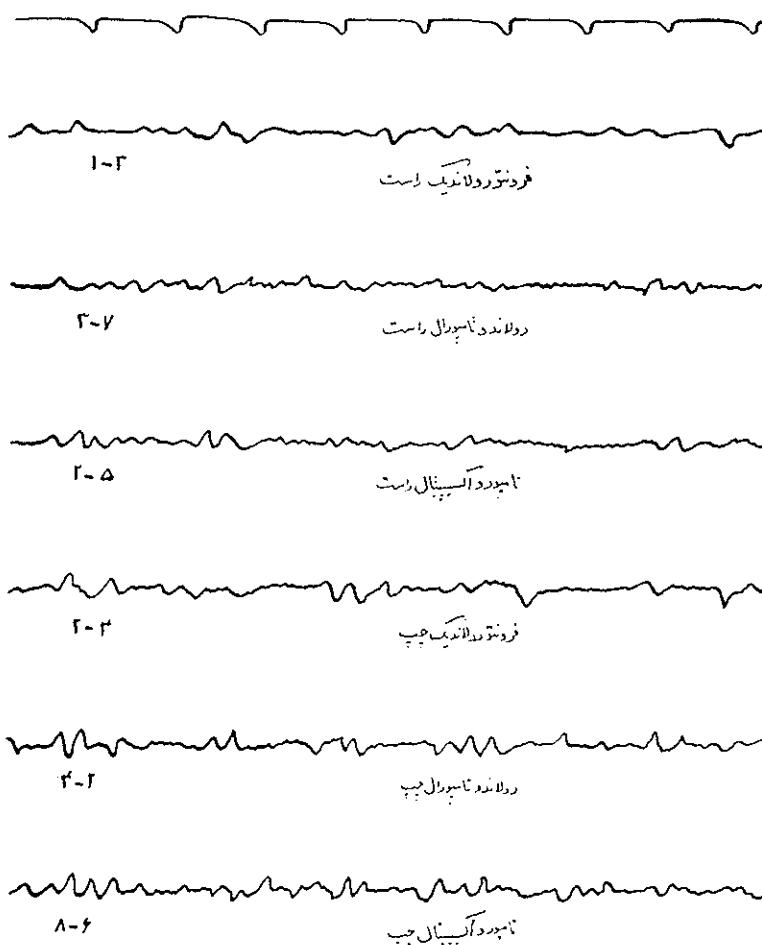

(شکل ۲)

الکتروآنفلوگرام - ریتم اصلی مغز بسیار آهسته بین ۵ تا ۷ سیکل در ثانیه که در همه نقاط قشر مغز پراکنده بود، دامنه آن کوتاه و حتی در طرف راست کمتر از طرف چپ ترسیم

شده و توسط امواج آهسته‌تری بین سه تا چهار سیکل در زانیه که در زانیه چپ مغز کمی زیادتر بود گاهگاهی قطع نیشد. واکنش توقف بینائی موجود بود. عدم همکاری بیمار سبب تقویتیه عضلانی مانع از انجام آزمایش تنفس عمیق گردید.

هنگام تحریکات نوری پی در پی پدیده تداخل در زانیه قمجدوی مشاهده نشد. تشخیص الکتروآنسفالوگرام حاکمی از عدم رشد کافی می‌باشد. علاوه بر این کوتاهی دامنه نوسانات الکتریکی نیمه‌کره راست میخ مؤید وجود آنژیوم در این نیمه‌کره می‌باشد.

شکل ۳- الکتروآنسفالوگرام صدیقه م - آ- کم شدن دامنه نوسانات الکتریکی مغز در زانیه تامپورواکسی پیتاں نیسکر: راست کاملاً مشهور است وانتریکولوگرافی - وانتریکولوگرافی، آتروفی خفیف قشر میخ را که در نیمه‌کره راست

بیشتر بود نشان میداد. درین طبعاً انبساط و انحراف مشاهده نشد.
آنژیوگرافی - در آنژیوگرافی که از کاروتیدهای راست و چپ صورت گرفت خطوط آنژیویسی
 پراکنده خاصه در ناحیه قحفی و قدموی راست ملاحظه میشد.

نتیجه

باتوجه بر اتفاق بالا ابتلای بیمار عارضه استورژوبرکراب (Sturge-Weber-Krabbe) (آنژیوماتوز آنسفالوتربی ژمینه) مسلم میگردد با این اختلاف که متع بیمار فاقد کانونهای کالسیفیه بوده که معمولاً در این بیماری مشاهده میگردد. اینکه چند کلمه درباره این بیماری عرضه میداریم.

یادآوری مشخصات بیماری آنژیوماتوز آنسفالوتربی ژمینه

در سال ۱۸۷۰، استورژ (Sturge) چشم پزشک انگلیسی برای اولین بار عارضه ای را که مشتمل بر حملات صرعی و گلوکوم و خال صورت (Nevus) بود شرح داد وجود آنژیوم را در منظر حدس زد. بعداً در سال ۱۸۹۵ بحقیقین دیگر مانند لانوا (Lannois) و برنو (Bernoud) و نارک (Narcke) در سال ۹۰۵ و هبلد (Hebold) در سال ۹۱۳ حالات مشابهی را گزارش دادند.

در سال ۱۹۲۲ پارکس - ویر (Parkes - Weber) تصاویر مشخص کالسیفیکاسیون مغزرا دریک مورد این بیماری نشان داد بعد از آن چندین مورد آنژیوم وریدی کالسیفیه نرم شامه توسط کلوویس ونسان (Clovis - Vincent) و هویر (Heuyer) ذکر شد. اما برای اولین بار کنودکراب (Knud - Krabbe) در سال ۹۳۴ نشان داد که در این بیماری کانونهای کالسیفیه نه در روی نرم شامه بلکه در درون قشر بین وجود دارد، و بدینجهت بیماری بنام استورژوبرکраб (Sturge - Weber - Krabbe) موسوم گردید.

در این بیماری چهار سندرم وجود دارد که بطور اختصار شرح داده میشود:

۱- سندرم پوستی

قیافه آنژیومی بیمار بسیار مشخص است. آنژیوم که قاعدة نیمه صورت را فرا میگیرد معمولاً مادرزادی بوده و ممکن است بشکل لکه مسطح یا برجسته باشد و گاهی از خطوط سطح صورت نیز تجاوز کند.

منطقه آنژیومی همیشه بطور کامل با منطقه عصب تری ژوسم مطابقت ندارد بعلاوه آنژیوم ممکن است موکوزها (قسمت درونی لبها و گونه ها وزبان و سقف دهان، موکوزهای

تناسلی) را نیز فرا گیرد و یا اینکه با هیپرتروفی نیمی از جمجمه و صورت توأم باشد (در نزد بیمار ماین حالت شدید ولب تختانی بسیار ضخیم و آویزان بود).

۲- سندروم عصبی روانی.

عارضه صرع بشکل عمومی یا معادلات صرعی خصوصاً نوع موضعی اراوه جاکسن (Bravais - Jacksonienne) در نیم تنہ طرف مقابل آنژیوم ملاحظه میشود.

اختلالات حرکتی- اختلالات حرکتی از همی پارزی تا فلچ نیم تنہ طرف مقابل معمولاً دیده میشود. از لحاظ روانی عقب افتادگی روانی مانند کودنی و کند ذهنی و کور ذهنی در ۰.۸ درصد حالات وجود دارد.

در آزمایش الکتروآنسفالوگرام اغلب اوقات اختلالات آهسته کانوئی و یا پراکنده با کم شدن دامنه امواج در تابع آنژیوم مغز ملاحظه میشود.

۳- سندروم چشمی.

گلوکوم مادرزادی با گاوه چشمی از همه ایشترباشاهده میگردد. گاهی اوقات فقط گلوکوم ساده یا گودی پایی بدون افزایش درون چشم یا Telangiectasies کور وئید وغیره ظاهر میشود. بالاخره اختلالات میدان بینائی مانند تنگ شدن میدان بینائی بینی یا همی آنپسی جانی همنام طرف مقابل آنژیوم ممکن است مشاهده گردد.

۴- سندروم رادیولوژیک

در رادیوگرافی جمجمه در زایه قحفی- قمیدوی خطوط موازی، متسلک از نقاط کلسیفیه مشخصی ملاحظه میشود و یانوارهای پریچ وخمی که دارای دانه های ریز باشند دیده میشود. کالسیفیکاسیونها در روی نرم شامه قرار ندارند بلکه در درون قشر سخ واقع هستند. غیر از این کالسیفیکاسیونها قشری اغلب اوقات هیپرتروفی استخوان وسینوسها که بر آن روفی مخ منطبق هستند مشاهده میگردد.

آنژیوگرافی کاروتید ممکن است آنژیوم قشری و یا منته را که عروق آن بسیار نازک و از نوع وریدی و یا موی رگ شریانی باشد نشان دهد.

وانتریکولوگرافی ممکن است انبساط خفیف بطن مجاور آنژیوم را نمایان سازد. اشکال بالینی ناقص که فاقد یک یا دو سندروم باشد زیاد دیده میشود مثلاً اجتماعی یک سندروم پوستی با یک سندروم عصبی بدون سندروم چشمی یا جمع یک سندروم چشمی با آنژیوم بدون اختلالات عصبی وغیره ملاحظه میگردد.

سینرولیماری معمولاً آهسته است، در سیر تکاملی بیماری بعضی علائم بالینی و یا آزمایشگاهی مانند کالسیفیکاسیونهای قشری ممکن است تدریجاً ظاهر شود.

Bibliographie

- 1- Guillaumat (L.), Morax (P. V.) et offret (G). Syndrome de Sturge – Weber - Krabbe. (*Angiomatose encéphalo - trigeminée*). Neuro - ophtalmologie, 1959, 2, Masson ed., 1322 - 1330.
- 2- Kissel (P.) Dureux (J. B.) et Schmitt (J.) Les angiomas Neuro- oculo - cutanées. Encyclopedie Medico - chirurgicale (Neurologie), 1963, Avril 17165 E/10.
- 3- Pluviniage (J. L.), Maladie de Sturge-Weber - Krabbe. Encyclopedie Medico - chirurgicale. (Neurologie), 1954. Juin. 17490 E/10.
- 4- Van Bogaert (Ludo), L'angiomatose encephalo_trigeminale (Maladie de Sturge - Weber). *Traité de Médecine*, 1949, Masson ed., 16, 102 - 107.
- 5- Zimmerman, Netsky et Davidoff. Telangiectasis, tumors of the Nervous system, 1956, Lea and Febiger (Philadelphia), 84.